

A MAGYAR KÖZLÖNY MELLÉKLETE
2022. január 7., péntek

Tartalomjegyzék

III. Kormányrendeletekhez tartozó indokolások

Végző előterjesztői indoklás a bioüzemanyagok, folyékony bio-energiatárolók és biomasszából előállított tüzelőanyagok fenntarthatósági követelményeiről és igazolásáról szóló 821/2021. (XII. 28.) Korm. rendelethez	382
Végző előterjesztői indoklás az egyes ivóvízminőség-javítási, szennyvíz-elvezetési és -tisztítási, valamint hulladékgazdálkodási beruházásokkal összefüggő közigazgatási hatósági ügyek nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű ügyé nyilvánításáról szóló 272/2017. (IX. 14.) Korm. rendelet módosításáról szóló 823/2021. (XII. 28.) Korm. rendelethez	385
Végző előterjesztői indoklás az állami vagyonnal való gazdálkodásról szóló 254/2007. (X. 4.) Korm. rendelet és egyes vagyongazdálkodást érintő kormányrendeletek módosításáról szóló 827/2021. (XII. 28.) Korm. rendelethez	387

V. A Kormány tagjainak rendeleteihez tartozó indokolások

Végző előterjesztői indoklás a költségvetési szervnél és köztulajdonban álló gazdasági társaságnál belső ellenőrzési tevékenységet végzők nyilvántartásáról és kötelező szakmai továbbképzéséről, valamint a költségvetési szervek vezetőinek és gazdasági vezetőinek belső kontrollrendszer témájú kötelező továbbképzéséről szóló 22/2019. (XII. 23.) PM rendelet módosításáról szóló 20/2021. (XII. 28.) PM rendelethez	395
--	-----

III. Kormányrendeletekhez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás

a bioüzemanyagok, folyékony bio-energiahordozók és biomasszából előállított tüzelőanyagok fenntarthatósági követelményeiről és igazolásáról szóló 821/2021. (XII. 28.) Korm. rendelethez

Az indokolást a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése és a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 3.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés b) pontja alapján az Indokolások Tárában közzé kell tenni.

A jogszabály célja az Energiastratégia szempontrendszerének megfelelő módon teljesíteni az Európai Unió Tiszta Energia Csomagjának ("Clean Energy Package", "CEP") részét képező, a megújuló energiaforrásokból előállított energia használatának előmozdításáról szóló, 2018. december 11-i (EU) 2018/2001 európai parlamenti és tanácsi irányelv (a továbbiakban: irányelv) 7., valamint 25–31. cikkének átültetését.

Az irányelv 7., valamint 25–31. cikke szabályozza a megújuló forrásokból előállított energia részaránya kiszámításának szabályait, a megújuló energia használatának a közlekedésben való elterjesztésére vonatkozó szabályokat, a megújuló energia minimum részaránya kiszámításának módszertanát, valamint a bioüzemanyagokra, a folyékony bio-energiahordozókra és a biomasszából előállított tüzelőanyagokra vonatkozó fenntarthatósági és üvegházhatásúgáz kibocsátás-megtakarítási kritériumok meghatározását és azok ellenőrzésére vonatkozó követelményeket.

A jogszabály elfogadásával elérni kívánt közpolitikai cél az Európai Unió jogának való megfelelést szolgálja, továbbá Magyarország gazdasági felkészülését segíti elő az úgynevezett fejlett bioüzemanyagok növekvő kötelező részarányának teljesítésében és a bioüzemanyagokra vonatkozó fenntarthatósági kritériumoknak való megfeleltethetőségében.

Az 1. § 16. pontjához

Az EUTR nyilvántartás részletes szabályait az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló törvény külön fejezetben részletesen szabályozza, így a törvényi szabályozás szerinti alapnyilvántartásra való hivatkozás szükséges. E jogszabály csak ezen törvényi szabályoknak az irányelv érdekében történő megfelelésének kiegészítő szabályait határozza meg.

Az 1. § 19. pontjához

A fenntarthatósági nyilatkozatok közé kiemelt fontossággal kerül be az erdei és a fásszárú biomassza, valamint az erdészeti és a faipari maradványok esetében az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló törvény szerinti szállítójeggyel, amely a faanyag kereskedelmi láncához tartozó, így jelen jogszabályban is szabályozott tevékenységek tekintetében az említett fatermékek jogszerű eredetét és származását tanúsítja.

A 4. §-hoz

Erdői biomassza és fásszárú biomassza esetében is meg kell határozni a fenntartható előállítás feltételrendszerét, mivel a mezőgazdasági biomasszára vonatkozó feltételrendszernek nem feleltethető meg az ezen területeken folytatott gazdálkodás. A fenntarthatósági kritériumok a fenntartható erdőgazdálkodás évszázados alapkövetelményéből indulnak ki, ami a faállomány kötelező megújítása, melyhez közvetlenül kapcsolódik a jogszerű kitermelés és a nyomon követhetőség kritériuma.

Az erdei biomasszára és annak fenntarthatósági követelményeire vonatkozó szabályozás új elemként jelenik meg az irányelvben, valamint a fásszárú, nem erdei biomasszára vonatkozóan is szükséges a fenntarthatósági követelményeket a hazai viszonyokra vonatkoztatva pontosan meghatározni. Az erdei biomassza esetében az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló törvény alapján az Országos Erdőállomány

Adattárban nyilvántartott erdőrészekből származó faanyag esetében az irányelv szerinti fenntarthatósági feltételek alaphelyzetben teljesülnek. A speciális esetekre – erdő igénybevétele – és az egyéb helyről származó fásszárú biomassza esetében pedig a fenntarthatósági feltételek teljesülését az erdő-igénybevétel, valamint a fásszárú biomassza származási helye szerinti speciális szabályokhoz igazodóan kell meghatározni. E feltételek teljesülését a biomassza-termelőnek megfelelő okirattal kell igazolnia, amelynek azonban csak a tartalmi követelményei kerülnek e jogszabályban meghatározásra, formája – jellemzően nyilatkozat – nem kötött, így a biomassza-termelőnek megfelelő rugalmasságot biztosít.

A 6. §-hoz

Mivel erdei biomasszára, fásszárú biomasszára a faanyag kereskedelmi lánc szabályozás miatt szigorú számadású nyomtatványon és hatósági bejelentési rendszeren alapuló dokumentációs kötelezettség vonatkozik, az adminisztratív terhek felesleges növelésének elkerülése érdekében célszerű a biomassza eredetének, fenntartható előállításának igazolására ezen dokumentációs rendszer kisebb kiegészítésekkel történő felhasználása. A faipari maradványanyagnál szükséges egyértelműsíteni, hogy a szállítójegy ennél a termékpályánál milyen adatokat tartalmazzon.

Az irányelvi szabályozás az erdei biomassza, a fásszárú biomassza és az erdészeti és faipari maradványok tekintetében szorosan kapcsolódik a fát és fatermékeket piaci forgalomba bocsátó piaci szereplők kötelezettségeinek meghatározásáról szóló, az Európai Parlament és a Tanács 995/2010/EU rendeletéhez (EUTR), amely szerint e fatermékek is az EUTR hatálya alá tartoznak és azok jogszerű eredetét a tagállamoknak ellenőrizniük kell. Az EUTR szerinti faanyag kereskedelmi lánc felügyeleti rendszerben, amely működtetésére a NÉBIH lett kijelölve, a fatermékek jogszerű eredetének igazolására hazánkban a legfontosabb alapidokumentum a szigorú számadás szállítójegy. A szállítójegy a 4. § szerinti, a jogszerű származáson kívül a fenntarthatóság egyéb feltételeit igazoló dokumentumokkal együttesen igazolja a jelenlegi szabályozás alá tartozó fatermékek irányelvnek való megfelelését a biomassza-termelő esetében. Ezen felül meghatározásra kerül, hogy a biomassza-termelő az EUTR szerinti nyomonkövetési és nyilvántartási kötelezettségei körében az irányelv szerinti megfelelés érdekében még milyen speciális nyilvántartási szabályokat kell, hogy alkalmazzon. Így a legkisebb adminisztráció tehernövekedéssel lehet az EUTR és a irányelv szerinti nyilvántartási és nyomonkövetési kötelezettségeket összhangba hozni.

A 8. §-hoz

Erdei biomasszára, fásszárú biomasszára vonatkozó fenntarthatósági igazolás kiállítása a faanyag kereskedelmi láncához kapcsolódó, meglévő dokumentációs rendszer miatt speciális szabályozást igényel. Mivel az erdei faválaszték termékpályánál a termelő közvetlenül is beszállíthat alapanyagot az erőműnek, szükséges megteremteni annak lehetőségét, hogy ilyen esetben az erőmű igazolja szigorú számadású dokumentumok és a saját dokumentációs rendszere alapján a fenntarthatóságot.

Az EUTR rendszerben nyilvántartott biomassza kereskedő, biomassza feldolgozó és biomassza-energiatermelő fenntarthatósági igazolással kapcsolatos szabályai kerültek megfogalmazásra, amelyek alapja szintén a szigorú számadású szállítójegy szereplő fatermék adatok.

A kibocsátási komponens tényleges értékének meghatározására vonatkozó szabályok meghatározását is szükséges volt megadni, összhangban az erre vonatkozó külön jogszabály rendelkezéseivel. A fenntarthatósági igazolás egyedi azonosítása, így tartalmának megfelelő bizonyító erejének biztosítása érdekében a részletszabályok is e szakaszban lettek meghatározva. Fontos, hogy a nem megfelelés esetén rögzítésre került, hogy az ilyen fatermékből előállított energia a Büat. 12. §-a szerinti jelentésben nem vehető figyelembe, és ilyen meg nem felelések esetében az erdészeti hatóság a társhatóságot, szervet értesíti (NAV, MEKH). A szabályozásban meghatározásra került, hogy mely esetekben kell visszavonni a fenntarthatósági igazolást, valamint mi a teendő annak megsemmisülése, megrongálódása esetén.

A 13. §-hoz

Az irányelv végrehajtásánál elkerülhetetlen adminisztrációs többletfeladatok minimalizálása érdekében, az irányelv hatálya alá bevont erdei biomasszából, fásszárú biomasszából, erdei vagy faipari maradványanyagból származó tüzelőanyagot előállító, azzal kereskedő, azt feldolgozó vagy felhasználó vállalkozások nyilvántartása az EUTR

nyilvántartás kiegészítésével, informatikai fejlesztésével valósul meg. Mivel ezen vállalkozások jelentős része már most is faanyag kereskedelmi láncszereplő, így egyrészt már szerepel az EUTR nyilvántartásban, nem kell egy új felületen, teljesen új regisztrációt indítaniuk, másrészt az irányelv végrehajtásához szükséges teljes adatszolgáltatási folyamat elektronikus ügyintézésrel valósítható meg.

Az EUTR nyilvántartás fontos része a faanyag kereskedelmi lánc szereplők hatósági nyilvántartásba történő bejelentkezése és az alapján az úgynevezett EUTR technikai azonosító szám megállapítása, így az irányelvnek való megfelelés érdekében szükséges az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló törvényben foglalt bejelentkezési feltételek kiegészítése a biomassza kereskedők, biomassza feldolgozók és a biomassza energiatermelők esetére vonatkozóan. E bejelentkezési feltételekre alapozottan lehet megfelelően ellenőrizni majd az egyes szereplők esetében a fenntarthatósági feltételek teljesülését. A részletes szabályok pedig garantálják, hogy a különböző szereplőknek csak a saját tevékenységük szerinti minimálisan szükséges, de az ellenőrzéshez alapvetően szükséges információkat kelljen bejelenteniük. Fontos az adatváltozás bejelentési kötelezettség meghatározása, valamint az egyes szereplők nyilvántartásaiban az adatvesztés, adatmódosítás kizárási kötelezettség meghatározása.

A 14. §-hoz

Az erdei biomassza, fásszáru biomassza, erdei vagy faipari maradványanyag termékpályák nyomonkövetése, nemzeti és közösségi adatszolgáltatási kötelezettségek teljesítése érdekében szükséges a láncszereplők adatszolgáltatása, melyet elektronikus ügyintézésrel az EUTR rendszerben tehetnek meg.

Az érintett gazdasági szereplőkre vonatkozó adatszolgáltatási kötelezettség alapozza meg a fenntarthatósági követelmények teljesülésének ellenőrzését, így az adatszolgáltatási kötelezettség nem teljesítése esetén szükséges a hatóság részére biztosítani annak lehetőségét, hogy az adott szereplő tevékenységét megfelelően korlátozza, tiltsa.

A nem hazai eredetű biomassza beszállítása esetére vonatkozóan az EUTR szabályozással összhangban került meghatározásra az, hogy az EUTR szerinti exportóri nyilatkozatnak a jogszerű eredeten kívül a fenntarthatóságra is ki kell terjednie.

A 15. §-hoz

Biomassza-kereskedő, a biomassza-feldolgozó, a biomassza-energiatermelő erdei biomasszára, fásszáru biomasszára, erdészeti, faipari maradvány anyagra vonatkozó adatszolgáltatásának tartalma került meghatározásra, figyelembe véve ezen termékpályáknál rendelkezésre álló speciális dokumentációs rendszert.

A biomassza-kereskedő, a biomassza-feldolgozó, a biomassza-energiatermelő esetében évente egyszer az előző évben importált, exportált, termelt, előállított, feldolgozott, felhasznált, forgalmazott erdei biomassza, fásszáru biomassza, erdészeti-, faipari maradvány anyag adatait be kell jelenteni, mivel az EUTR nyilvántartásba eddig ezekre vonatkozóan rendszeres adatszolgáltatás, amely az irányelvnek való megfelelést szolgáló ellenőrzés alapfeltétele, nem lett meghatározva.

A 19. §-hoz

A fenntarthatósági kritériumok teljesítése érdekében a szállítójegy, mint alapvetően fontos eredetigazoló dokumentum bevezetése fontos az erdei és a fásszáru biomassza, valamint az erdészeti és faipari maradványok tekintetében.

A 23–24. §-hoz

Erdői biomassza, fásszáru biomassza, erdei vagy faipari maradványanyag termékpályákhoz kapcsolódó hatósági felügyelet ellátására a faanyag kereskedelmi lánc ellenőrzési feladatokat is ellátó erdészeti hatóság rendelkezik megfelelő szakismerettel, informatikai háttérrel, piaci ismerettel és eljárási tapasztalattal. Mivel a faanyag kereskedelmi lánc ellenőrzési hatáskört is a NÉBIH gyakorolja országos illetékességgel, és e rendelet szerinti mezőgazdasági igazgatási szervként is a NÉBIH került kijelölésre, a legköltséghatékonyabb és legcélszerűbb megoldás a NÉBIH informatikai rendszereinek és a feladat végrehajtáshoz szükséges személyi állományának megteremtése az irányelv által elvárt tagállami kötelezettségek teljesítéséhez.

Az erdei és a fásszárú biomassza, valamint az erdészeti és faipari maradványok tekintetében meg kell határozni azt, hogy az azokkal kapcsolatos fenntarthatósági és nyomonkövethetőségi előírások ellenőrzését, valamint nyilvántartás vezetését az erdészeti hatóság látja el, és ezen erdészeti hatósági feladatok elvégzésére a Nébih kerül kijelölésre. Ezzel biztosítható, hogy az EUTR és a Red II. szabályozás szerinti erdészeti hatósági tevékenység összehangoltan, költségtakarékosan és a legkisebb adminisztratív tehernövekedéssel legyen megvalósítható.

Végső előterjesztői indokolás

az egyes ivóvízminőség-javítási, szennyvíz-elvezetési és -tisztítási, valamint hulladékgazdálkodási beruházásokkal összefüggő közigazgatási hatósági ügyek nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű üggyé nyilvánításáról szóló 272/2017. (IX. 14.) Korm. rendelet módosításáról szóló 823/2021. (XII. 28.) Korm. rendelethez

A kormányrendeletre tartozó indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése és a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés b) pontjában foglaltak alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

A nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű üggyé történő nyilvánítással az ivóvízminőség-javítással, szennyvízelvezetéssel és -tisztítással, valamint hulladékgazdálkodással kapcsolatos beruházások hatósági eljárások ügyintézési határideje lerövidül, így biztosított a projektek határidőben történő megvalósítása, a megvalósítás elhúzódása elkerülhetővé válik.

A módosítással érintett projektek a következők:

- Nagyszentjános település Ivóvízminőség-javító Programja
- Tiszaeszlár ivóvízminőség-javítási projekt
- Baranyaszentgyörgy és Tormás községek ivóvízminőség-javítása
- Mátraszele és térsége vízellátásának megoldása
- Hedrehely, Hencse és Visnye települések ivóvízminőség-javító programja
- Búcsúszentlászló és térsége ivóvízminőség javítása
- Zalabaksa és térsége ivóvízminőség javítása és vízellátásának fejlesztése
- Gétye település ivóvízminőség javítása és vízellátásának fejlesztése
- Közép-Duna Menti Kiemelt térség víziközmű fejlesztésének előkészítése
- Nyugat- és Dél-Dunántúli ivóvízminőség-javító program 1. (NYDDU 1)
- Budapest Főváros víztermelő kútjainak fejlesztése, vízminőségi és kapacitáskockázatok kezelése
- Tatabánya XV/C és a Tatabánya XIV/A vízakna közötti meglévő vezeték kiváltásának és Tatabánya XV/C Vízakna és Oroszlány víztorony közötti vezeték kiváltás – Tatabánya A
- Tatabánya XIV/A vízakna és Tatabánya Karsztakna medence közötti meglévő expressz vezeték kiváltásának és Tatabánya Karsztakna medence és a Tata Kálvária dombi víztorony közötti vezeték kiváltás – Tatabánya B
- Iváncsai ipari park ivóvízellátása
- Közép- és Kelet-Magyarországi szennyvízelvezetési és -kezelési fejlesztés 2. (KKMO 2)
- Közép- és Kelet-Magyarországi szennyvízelvezetési és -kezelési fejlesztés 7. (KKMO 7)
- Észak- és Közép-Dunántúli szennyvízelvezetési és -kezelési fejlesztés 4. (ÉKDU 4)
- Mónosbél központú agglomeráció szennyvíztisztító telepének korszerűsítése
- Várpalota város szennyvíztisztításának fejlesztése
- Budapest Főváros és Pilisborosjenő Község Önkormányzatai közös derogációs szennyvíz-elvezetési projektje
- Észak- és Közép-Dunántúli szennyvízelvezetési és -kezelési fejlesztés 8. (ÉKDU 8)
- Sátoraljaújhely központú agglomeráció szennyvízelvezetése és -tisztítása
- Mezőberény szennyvíztisztító telep fejlesztése
- Göd-Nevelek szennyvízelvezetése
- Szerencs központú agglomeráció szennyvízelvezetése és -tisztítása
- Békésszentandrás szennyvíztisztító telep bővítése és korszerűsítése

- Dévaványai szennyvíztisztító telep fejlesztése
- Ceglédi szennyvíztisztító telep korszerűsítése, fejlesztése
- Csengőd agglomeráció szennyvízkezelésének fejlesztése
- Komárom város szennyvízelvezetésének és -tisztításának fejlesztése
- Zsámbéki-medence szennyvíztisztítás fejlesztése (ÉMO 17)
- Zalaszentgrót központú agglomeráció szennyvízelvezetése és -tisztítása
- Budapest XIII. kerület, Béke téri tehermentesítő főgyűjtőcsatorna építése
- Budapesti Központi Szennyvíztisztító Telep iszapvonal fejlesztés
- Délpesti Szennyvíztisztító Telep vízgyűjtő területéhez kapcsolódó fejlesztések – I. ütem
- A hálózati elemek további fejlesztése Budapest teljes körű csatornázásának biztosítása érdekében
- Budapest, XVII. kerületi csatornafejlesztések
- Délkelet-Magyarországi szennyvízelvezetési és -kezelési fejlesztés 3. (DKMO 3)
- Közép- és Kelet-Magyarországi szennyvízelvezetési és -kezelési fejlesztés 4. (KKMO 4)
- Észak- és Közép-Dunántúli szennyvízelvezetési és -kezelési fejlesztés 6. (ÉKDU 6)
- Északkelet-Magyarországi szennyvízelvezetési és -kezelési fejlesztés 2. (ÉKMO 2)
- Észak- és Közép-Dunántúli szennyvízelvezetési és -kezelési fejlesztés 5. (ÉKDU 5)
- Észak- és Közép-Dunántúli szennyvízelvezetési és -kezelési fejlesztés 7. (ÉKDU 7)
- Ráckeve-Újtelep településrész szennyvízelvezetésének fejlesztése, csatornahálózatának bővítése
- Pécs és térsége szennyvízelvezetésének fejlesztése, csatornahálózatának bővítése
- Tamási központú agglomeráció szennyvízelvezetésének és -tisztításának fejlesztése
- Kunsziget és térsége szennyvíztisztító telep korszerűsítése és bővítése
- Csorvás város szennyvíztisztító telep fejlesztése
- Jászszentlászló és térsége szennyvízelvezetésének és -tisztításának fejlesztése
- Szeremle szennyvízelvezetési agglomeráció szennyvízelevezése és -tisztítása
- Hódmezővásárhely szennyvíztisztítása
- Ferencszállás és Klárafalva települések szennyvízelvezetése
- Kamut központú agglomeráció szennyvízelvezetése és -tisztítása
- Regölyi agglomeráció szennyvízelvezetése és -tisztítása
- Bikácsi agglomeráció szennyvízelvezetése és -tisztítása
- Csávolyi agglomeráció szennyvízelvezetése és -tisztítása
- Bánokszentgyörgyi agglomeráció szennyvízelvezetése és -tisztítása
- Gelse központú agglomeráció szennyvízelvezetése és -tisztítása
- Surd és Liszó települések szennyvízelvezetése
- Tiszaörs, Tiszaigar és Nagyiván települések szennyvízelvezetése és -tisztítása
- Erdőtarcsa település szennyvízelvezetése
- Erdőkürt központú agglomeráció szennyvízelvezetése és -tisztítása
- A pásztói és tari szennyvíz-agglomerációk egyesítése, szennyvízelvezetés és -tisztítás fejlesztése
- Dejtári agglomeráció szennyvízelvezetésének és -tisztításának fejlesztése
- Rétság agglomeráció szennyvízelvezetésének és -tisztításának fejlesztése
- A Bucsa központú agglomeráció szennyvízelvezetésének és -tisztításának fejlesztése
- Hódmezővásárhely szennyvíztisztítása és Kishomok városrészének szennyvízcsatornázása
- Fegyvernek és Örményes, valamint Kuncsorba szennyvízelvezetése és -tisztítása
- Budapesti szennyvíziszapok hosszú távú kezelése, ártalmatlanítása, hasznosítása
- Szennyvíz mintaprojekt a 2000 lakosnál kisebb települések számára
- Egy új ipari és kommunális szennyvíztisztító telep és a hozzá kapcsolódó műtárgyak, tartozékok, berendezések, egyéb kiegészítő elemek megépítése Szikszón – C rész
- Iváncsai ipari park szennyvízelvezetése és -kezelése
- Gulács és Tivadar település szennyvízelvezetésének és -tisztításának előkészítése
- Csegöld és Jánkmajtis település szennyvízelvezetésének és -tisztításának előkészítése
- Dabas település szennyvízelvezetési és -tisztítási fejlesztésének előkészítése
- Kiskunmajsza település szennyvíztisztítási fejlesztésének előkészítése
- Szolnok központú agglomeráció szennyvízelvezetési és -tisztítási fejlesztésének előkészítése
- Fehérgyarmat szennyvízelvezetési és -tisztítási fejlesztés előkészítése
- Pilisszentlászló település szennyvízelvezetési és -tisztítási fejlesztés előkészítése

- Ócsa település szennyvíztisztító telep fejlesztésének előkészítése
- Geszteréd, Bököny és Érpatak települések szennyvízelvezetési és tisztítási fejlesztésének előkészítése
- Komplex hulladékgazdálkodási rendszer fejlesztése a Nyugat-Dunántúli Regionális Hulladékgazdálkodási Önkormányzati Társulás területén, különös tekintettel az elkülönített hulladékgyűjtési, szállítási és előkezelő rendszerre
- Hulladékgazdálkodási rendszer fejlesztése Borsod-Abaúj-Zemplén megye teljes területén, különös tekintettel az elkülönített hulladék előkezelő rendszerre
- A hulladékgazdálkodási rendszer fejlesztése Szombathely város területén, különös tekintettel az elkülönített hulladékgyűjtési, szállítási és előkezelő rendszerre

Végső előterjesztői indokolás

az állami vagyonnal való gazdálkodásról szóló 254/2007. (X. 4.) Korm. rendelet és egyes vagyongazdálkodást érintő kormányrendeletek módosításáról szóló 827/2021. (XII. 28.) Korm. rendelethez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés b) pontja alapján a kormányrendelet indokolása a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

Az állami vagyonnal való fenntartható gazdálkodás megteremtése érdekében egyes vagyongazdálkodást érintő törvények módosításáról, valamint egyéb vagyongazdálkodási rendelkezésekről szóló 2021. évi LXXXIV. törvény 2022. január 1-jétől hatályos szabályai rendelkeznek – többek között – az állami vagyonról szóló 2007. évi CVI. törvény (a továbbiakban: Vtv.) módosításáról. A törvényi szabályozás értelmében a Maradványvagyon-hasznosító Zártkörűen Működő Részvénytársaság (a továbbiakban: MVH) részére átadásra kerülnek a jelenleg a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zártkörűen működő Részvénytársaság (a továbbiakban: MNV Zrt.) közvetlen kezelésében lévő, ugyanakkor az állami feladatok ellátásához nem szükséges vagy arra nem alkalmas, illetve nehezen vagy egyáltalán nem értékesíthető, így költségvetési bevételyszerzésre kevésbé alkalmas, nagyszámú, kis értékű vagyonelemek az állami tulajdonból történő, gyors, költségtakarékos és hatékony (mind ingyenes, mind ellenérték fejében történő) kivezetésük érdekében.

A kivezetésre szánt állami vagyonnal történő gazdálkodásra, annak elidegenítését is ideértve, a nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény (a továbbiakban: Nvtv.) és a Vtv. általános rendelkezéseitől eltérő, e vagyoni kör sajátosságaihoz és speciális vagyongazdálkodási céljaihoz igazodó szabályrendszer kerül kialakításra. A maradványvagyon-hasznosítás törvényi szintű szabályozásához kapcsolódóan az állami vagyonnal való gazdálkodásról szóló 254/2007. (X. 4.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Vhr.) jelen módosításának indoka a Vtv. kivezetésre szánt állami vagyonnal kapcsolatos új rendelkezéseivel összefüggésben szükséges részletes eljárási szabályok rendeleti szintű megalkotása a Vtv.-ben kapott felhatalmazás alapján.

A Vhr. további módosítását a hatályos rendelkezések gyakorlati alkalmazása során felmerült jogértelmezési nehézségek kiküszöbölésének, továbbá az egyes esetekben nehézséget okozó hiányzó eljárási szabályok pótlásának szükségessége indokolja.

A fentiekén túl az állami vagyonnal való fenntartható gazdálkodás megteremtése érdekében egyes vagyongazdálkodást érintő törvények módosításáról, valamint egyéb vagyongazdálkodási rendelkezésekről szóló 2021. évi LXXXIV. törvény módosításaival összhangban szükségessé vált a Vhr.-en túl egyéb kormányrendeleti szintű jogszabály-módosítások átvezetése.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

Az 1–2. §-hoz

A Vtv. kivezetésre szánt állami vagyonnal kapcsolatos új szabályozásához kapcsolódóan szükségessé vált a Vhr. foglmainak módosítása, ezzel összhangban pontosítani kell a Vhr. csomagban történő értékesítés, valamint kikiáltási ár fogalmait, továbbá a jogszabály kiegészül a kivezetésre szánt állami vagyon, a korrigált forgalmi érték és a villámár fogalmakkal.

A Vhr. I. Fejezetének általános rendelkezései között kerül szabályozásra a kivezetésre szánt állami vagyonba nem tartozó, az MVH részére átadásra nem kerülő kis értékű vagyonelemek körének meghatározása, valamint az MNV Zrt. közvetlen kezelésében lévő állami vagyonelemek minősítésére, a kivezetésre szánt állami vagyon körének megállapítására vonatkozó szempontrendszer, továbbá az I. Fejezet rendelkezik arról is, hogy a kivezetésre szánt állami vagyon tekintetében a Vhr. mely rendelkezéseit kell alkalmazni.

A 3. §-hoz

Az elmúlt időszak gyakorlati tapasztalatai alapján bebizonyosodott, hogy a hatályos szabályozás az állami műkincsvásárlások tekintetében több ponton is túlságosan bonyolult és létszerűtlen. A Vhr. módosítása a gyakorlati tapasztalatok felhasználásával a kulturális örökségünk megőrzését, gyarapítását és az állami vagyongazdálkodás céljait hatékonyabban képes szolgálni.

A kulturális javakkal kapcsolatos – kereskedelmi vagy magánszemélyek közötti – adásvételek esetén is érvényesül az a piaci törvényszerűség, hogy jellemzően az eladó határozza meg a vételárat és nem a vevő értékbecsléssel vagy más módszerrel. A valóságban tehát nem a vételárat – ártárgyalási előzmények nélkül – megállapító értékbecslési eljárás indokolt, hanem az eladó által megjelölt vételár ellenőrzése (vagy ennek hiányában egy valóban új értékbecslés elkészítése).

Fontos, hogy az igazságügyi és más eseti szakértő véleményében nevezze meg a munkamódszerét, az értékesítés tárgyát képező kulturális tárgy értékét meghatározó jellemzőket, adatokat, és a becsült értéket érdemben támassza alá annak érdekében, hogy ellenőrizhető és valóban megalapozott szakvéleménye az állami döntéshozó számára érdemi segítséget jelentsen. A megalapozott értékbecslések érdekében szükséges rögzíteni a szakértő részére egy minimális módszertant (különösen nyilvánosan elérhető hazai és nemzetközi értékesítési árakkal történő összehasonlítás). A módosítás a fentiek okán mellőzi az ármegállapítás kötelező számítási módszertanát is, ami az ártárgyalást, az alkufolyamatot elméletben is kizárná.

Szintén félreértésekre ad okot, hogy a kulturális javak szélesebb köréből a hatályos szabályozás kiemeli a képzőművészeti alkotásokat, „műkincs”-nek nevezve azokat. Megjegyzendő, hogy a képzőművészeti alkotás és maga a képzőművészet sem egyértelmű fogalom, tartalma történetileg is változott és ma is változik, az a művészetelméleti tudományos kutatás tárgya jelenleg is. A gyakorlati jogalkalmazás során ez több ízben is kérdéseket vetett fel. Ugyanakkor a kulturális javak körén belül nem ismert olyan örökségszakmai, vagyonkezelési vagy jogi szempont, amely az állami vásárlások során a képzőművészeti alkotások ügyeinek a többi kulturális javak körébe tartozó tárgyak (iparművészeti alkotások, könyvtári vagy levéltári dokumentumok, egyéb emlékek és régiségek) vásárlásától történő megkülönböztetését indokolná. Mindezek esetében is fennállnak a szempontok, hogy a kulturális, eszmei jelentőségük, forgalmi értékük meghatározása különleges szakértelmet igényel, és magasabb vételár esetén nagyobb gondossággal kell eljárni. A tapasztalat alapján az is egyértelmű, hogy a képzőművészeti alkotások körén kívül eső többi kulturális javaknál is előfordulnak nagyobb értékű (akár száz millió forintos) tárgyak is, ahol a hatályos szabályozás szerint nem szükséges a különleges értékbecslés lefolytatása. A másik oldalon pedig fennáll a veszélye annak is, hogy a hatályos szabályozás szerint a képzőművészeti alkotások vásárlása esetén előírt értékbecslések költsége akár többszörösen is meghaladhatja a megszerzendő műalkotás értékét. Az értékbecslések költségeit is figyelembe véve a tervezet két értékűszőb bevezetését javasolja. Egy alacsonyabbat (10 millió forint), ahol egyetlen értékbecslés is elegendő és egy magasabbat (100 millió forint), ahol a nagyobb kockázat miatt két értékbecslés beszerzését írja elő.

A módosítás mellőzi a korábban kötelezően előírt érték meghatározási módszertant, ezzel lehetővé teszi a döntéshozó számára, hogy ártárgyalást folytasson, és végső soron a szakértő és a szakértői értékbecslés elvégzésére kijelölt állami muzeális intézmény véleményeit mérlegelve hozzon döntést.

A tapasztalatok szerint a műkereskedelemben, műtárgyforgalomban megszerezhető kulturális javak egy része jogellenes származású, azaz korábban Magyarországon vagy külföldön lopás, engedély nélküli kivitel vagy más jogsértő cselekmény érintette. Az ilyen kockázatok csökkentése, illetve az esetleg rendezetlen jogi helyzet tisztázása, kezelése érdekében a módosítás előírja, hogy – a nemzetközi, az EU közösségi és a magyar jogban is ismert, a szerző fél részéről gyakorlandó kellő gondosság és körültekintés jegyében – a Magyar Állam központi szerve által vezetett védett, jogellenesen eltulajdonított, jogellenesen kivitt kulturális javak nyilvántartásából a vásárlási előkészítés során kötelező adatszolgáltatást kérni.

A 4. §-hoz

A kivezetésre szánt állami vagyon és az azzal kapcsolatos feladatok ellátása tekintetében a Vtv. általános állami vagyonra vonatkozó szabályai helyett főszabály szerint a Vtv. új V/A. Fejezetének rendelkezéseit kell alkalmazni. A kivezetésre szánt állami vagyonnal való gazdálkodás Nvtv.-ben és Vtv.-ben meghatározott céljainak – így különösen az állami tulajdonból történő mielőbbi kikerülés biztosítása – és az adott vagyonelem jellemzőinek figyelembevételével az MVH jogosult dönteni a vagyonelemek tulajdonjogának visszerhes vagy ingyenes átruházásáról, de akár a vagyonelem ezek megkísérlése nélküli selejtezéséről, megsemmisítéséről, hulladékként történő átadásáról is, mivel a kivezetésre szánt állami vagyon jellegénél fogva hordozza a vagyonelem feleslegesség minősítését. A kivezetésre szánt állami vagyonba tartozó ingóságok – ilyen minőségükből adódóan – az állam tevékenységéhez feleslegesnek minősülnek, mivel közfeladatok ellátásához nem rendelték, ilyen rendeltetés hiányában arra nem használhatóak.

A Vhr. a törvényi szabályozással összhangban rögzíti, hogy az MVH részéről a kivezetésre szánt állami vagyon tekintetében csak átmeneti jelleggel engedhető a hasznosítás, meghatározza továbbá az ilyen vagyonelemeket hasznosító személyek adatszolgáltatási kötelezettségével és a vagyonelemek hasznosításának tulajdonosi ellenőrzésével kapcsolatos, általánostól eltérő szabályokat.

A kivezetésre szánt állami vagyonelemmel kapcsolatos, az MVH rábízott vagyonát érintő feladatot – így különösen annak bármilyen módon történő kivezetését, nyilvántartását vagy az MNV Zrt.-től történő átvételét – előíró, az MVH rábízott vagyonával való gazdálkodását érintő jogszabályi rendelkezés esetében az állami vagyonnal való elszámolásra az államháztartás központi alrendszerére vonatkozó szabályokat kell alkalmazni, elkülönítve az MVH saját, társasági tulajdonú gazdálkodásától.

Az MVH-nak a kivezetésre szánt állami vagyon hatékony értékesítése érdekében a potenciális vevők személye kapcsán szűkített szempontú vizsgálatot kell lefolytatni. A vizsgálat során az MVH-t kizárólag a vevő átláthatóságával és – ha biztosíték nyújtásának előírására is sor kerül az adott értékesítési eljárásában – a biztosíték megfelelőségével kapcsolatos ellenőrzési kötelezettség terheli, szemben az állami vagyon általános értékesítési szabályaival, amelyek a vevő köztartozás-mentessége és a tulajdonosi joggyakorló szervezettel szembeni esetleges tartozásai kapcsán is támasztanak általánosan vizsgálandó követelményeket.

A kivezetésre szánt állami vagyon értékesítése esetén – a törvényi előírások és a Vhr. szabályai figyelembevételével – az MVH jogosult figyelembe venni a Vtv. 42/H. § (3) bekezdésében foglaltak szerint megállapított, a Vhr. értelmező rendelkezései között meghatározott korrigált forgalmi értéket, valamint a licitálási elemet magában foglaló értékesítési módok esetén – a hatékony értékesítés érdekében – villámár alkalmazásáról is dönthet.

A Vtv. 42/A. § (1) bekezdése alapján a kivezetésre szánt állami vagyon körébe a szükségképpen törvényes öröklés útján és a köztartozás fejében állami tulajdonba került vagyonelemek mellett – a vagyonelemként ide tartozó követeléseken túl – az MNV Zrt. által a tulajdonosi joggyakorlása alatt álló, közvetlenül hasznosított, kis értékű vagyonelemek köréből kivezetésre szánt állami vagyonba tartozó vagyonnak minősített és az MVH részére átadott vagyonelemek tartoznak. A Vtv. 42/A. § (2) bekezdése szerint kis értékű vagyonelemnek ingóság esetén az 1 millió forintot, egyéb vagyonelem esetén a 25 millió forintot meg nem haladó egyedi nyilvántartási értékű vagyonelemek minősülnek. Figyelemmel arra, hogy a kivezetésre szánt állami vagyoni körbe tartozás megítélése ingatlanok esetén is az egyedi nyilvántartási érték alapján történik, vagyonvédelmi garanciális szabályként előírásra kerül, hogy ha valamely ingatlan esetében az MVH által megállapított forgalmi érték meghaladja a 25 millió forintos értékhatárt, akkor az ingatlan esetében a Vtv. 42/H. § (3) bekezdésében foglaltak szerint megállapított korrigált forgalmi érték nem vehető figyelembe, az ilyen ingatlan értékesítését – az értékesítés módjától függetlenül – nem lehet forgalmi érték alatt megkísérelni és ezen érték alatt értékesíteni.

A Vhr. az MVH által alkalmazható értékesítési módok tekintetében külön-külön meghatározza azokat a jogszabályi követelményeket, amelyeket az adott értékesítési mód esetén az MVH részéről alkalmazni szükséges.

Elektronikus árverés esetén az MVH – a részére a Vtv.-ben biztosított ingyenes igénybevételi lehetőségre figyelemmel – az MNV Zrt. által működtetett elektronikus árverési rendszeren keresztül is értékesíthet. Az MNV Zrt. által működtetett elektronikus aukciós rendszer (a továbbiakban: EAR) szabályait a Vhr. VII. Fejezete tartalmazza, ezekről a rendelkezésektől az MVH értékesítései esetén eltérésre csak a Vhr. 2/G. §-ában foglalt körben van lehetőség. A kivezetésre szánt állami vagyon értékesítésével kapcsolatos tapasztalatok alapján mérlegelhető majd, hogy indokolt-e külön elektronikus árverési platform kifejlesztése az MVH értékesítéseihez.

Az MVH által alkalmazható egyszerűsített pályázat szabályai lényegi elemeiben hasonlóak, de lebonyolításukat tekintve mégis számos adminisztrációs és eljárásrendi egyszerűsítést tartalmaznak az állami vagyon pályázati eljárás keretében történő értékesítésére vonatkozó általános szabályokhoz képest.

Az egyéb értékesítési módok esetében a Vhr. garanciális követelményeket határoz meg, előírja az értékesítési szándék nyilvánosságát és azt a minimum értékesítési árat, amelynél alacsonyabb vételáron nem kerülhet sor értékesítésre. Az egyéb értékesítési módok kapcsán ezen túl csak példálózó felsorolást tartalmaz a jogszabály, amelyek közül az ingóság helyszíni értékesítése és az ingatlan árverése kapcsán tartalmaz külön eljárásrendi szabályokat. Az MVH feladata alapvetően a kivezetésre szánt vagyonelemek állami vagyoni körből történő mielőbbi kivezetése, ezért lehetőséget kell adni számára a piacon elérhető és várhatóan célravezető bármely, a jogszabályi elveknek megfelelő értékesítési mód igénybevételére.

A katalógus mint értékesítési mód tekintetében a Vtv. szabályait kiegészítik a Vhr. rendelkezései. Ezek alapján, ha az elsődlegesen megkísérelt értékesítési módok, így a kivezetésre szánt állami vagyon tulajdonjogának elektronikus árverési rendszer útján történő megkísérlése – a Vhr. 2/G. §-ában szabályozott, az MNV Zrt. által működtetett elektronikus árverési rendszeren keresztül történt értékesítést is ideértve – és az egyszerűsített pályázat útján történő értékesítés sem vezetett eredményre, és az adott vagyonelemmel kapcsolatos kivezetési lehetőségek mérlegelése alapján ezen értékesítési módok újabb megkísérlése nem indokolt, az MVH-nak lehetősége nyílik másodlagos értékesítési módként a katalógus útján történő kivezetésről dönteni, amelynek keretében ezek a vagyonelemek a korrigált forgalmi érték 75%-ának megfelelő, száz forintba felfelé kerekített összegért megvásárolhatóak.

Az értékesítésre vonatkozó további szabályokat az MVH nyilvános értékesítési szabályzatában kell megállapítani, amelynek elfogadására az MVH igazgatósága jogosult, de a szabályzatot az állami vagyon felügyeletéért felelős miniszternek kell jóváhagynia.

A kivezetésre szánt állami vagyonba tartozó követelések értékesítésével és elengedésével összefüggésben a Vtv. az egyéb vagyonelemektől eltérő szabályokat ír elő, amelyek kapcsán a további részletszabályokat kormányrendeletben és az MVH követeléskezelési szabályzatában kell meghatározni. A Vhr. a köztartozások fejében állami tulajdonba kerülő, vagyonelemként átvett követelések kezelésével kapcsolatosan a Vtv.-vel összhangban az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény szabályait rendeli alkalmazni (azaz értékesítésükre minimálisan a követelés nyilvántartott értékén van lehetőség), míg az egyéb követelések átruházását bármely értékesítési mód esetén a követelések piaci értékét, várható megtérülési összegét elérő vagy meghaladó vételáron teszi lehetővé.

Követelés pályázat útján történő értékesítésénél az MVH által az egyéb vagyonelemek esetében alkalmazható pályázat értékesítési eljárási szabályait kell alkalmazni a követelések jellegéből és a Vtv. előírásaiból eredő értelemszerű eltérésekkel. A Vhr. a követelés elektronikus értékesítési felületen történő értékesítésének eljárásrendjét nem részletezi, az ajánlattevők esélyegyenlőségét biztosító alapelvet és követelések csomagban történő értékesítése esetén a jogosultaknak legalább 30 napos ajánlattételi határidő biztosítását ugyanakkor elvárásaként rögzíti. A követelések értékesítési felületének létrehozását követően az erre irányadó eljárásrendet az MVH követeléskezelési szabályzatában kell kialakítani.

Követelés elengedésére az MVH csak az állami követelés eredeti kötelezettjeivel szemben jogosult, azaz olyan kötelezett esetén, aki már a követelés állami tulajdonba kerülése időpontjában is a követelés kötelezettje volt. Ez alól csak a jogutódláson alapuló személyváltozások jelentenek kivételt (öröklés, jogi személy átalakulása, egyesülése, szétválása). További feltétel, hogy a követelés érvényesítését az MVH (vagy a korábbi jogosult) megkísérelje, valamint rögzítésre kerül a tőketartozás maximális összege, amely fölött a követelés teljes elengedésére nincs mód.

Követelés elengedéséről kizárólag a kötelezett kérelmére születhet döntés, akinek gazdálkodási helyzete, személyi körülményei, egyéb indokai tekintetében az MVH felé megtett nyilatkozatait igazolnia szükséges. A kérelem benyújtása és az indokok megfelelő igazolása sem jelenti azt, hogy az MVH a kérelmet elfogadja. Az MVH-nak mérlegelnie szükséges a Vtv.-ben előírt szempontokat és a követelés piaci értékét, ezek alapján a miniszter által jóváhagyott, az MVH által alkalmazható engedménypolitikában foglaltak alapján dönt, amelynek eredményeképpen a kérelmet elfogadhatja, attól eltérő mértékű elengedésről is hozhat döntést vagy a kérelmet indokolás nélkül el is utasíthatja. Az MVH követelés elengedési ügyekben hozott döntése saját hatáskörébe tartozik.

A kivezetésre szánt állami vagyon ingyenes tulajdonba adására vonatkozó szabályok első része a Vtv. 42/O. § (1) bekezdése szerinti személyek – helyi önkormányzat, egyház, egyházi jogi személy, karitatív tevékenységet folytató civil szervezet, közhasznú szervezet – részére történő ingyenes tulajdonjog-átruházás rendjét tartalmazzák, amely kedvezményezett kör tekintetében a Vhr. kétféle eljárási rendet határoz meg. Az egyik eljárásrend a kedvezményezett saját elhatározásán alapuló, írásbeli kezdeményezésére indul, és ebben bármely kivezetésre szánt állami vagyoni körbe tartozó vagyonelem tekintetében kezdeményezhet ingyenes tulajdonba adást, az MVH adott vagyonelemmel kapcsolatos szándékaitól, az adott vagyonelem kivezetése kapcsán korábban már meghozott döntéseitől függetlenül. A másik eljárásrend keretében az MVH rendszeres időközönként közzéteszi az ingyenesen tulajdonba adásra felkínált vagyonelemeket, és a kedvezményezettek kifejezetten ezekre vonatkozóan nyújthatnak be igényeket. A két eljárásrend eltérő megközelítése összhangban áll a kivezetés azon alapelvével, amely a kivezetésre szánt állami vagyoni körbe tartozó vagyonelemek átruházása kapcsán nem részesíti előnyben és nem prioritálja jogszabályi szinten a kivezetési módokat.

A Vtv. 42/O. § (1) bekezdése alapján történő ingyenes tulajdonba adásnál mindkét eljárásrend esetén követelmény, hogy a kedvezményezett – az átruházáshoz előírt valamennyi feltétel igazolása mellett – az adott vagyonelem igényléséhez kapcsolódó felhasználási célt is megjelölje. A jogszabály az ingyenes tulajdonjog-átruházásról szóló döntés és az átruházást követő időszak tekintetében a megjelölt felhasználási cél teljesülésével kapcsolatos követelményt nem ír elő, a felhasználási cél teljesülésével kapcsolatos ellenőrzés, vizsgálat az MVH-nak nem feladata, ilyen előírást a jogszabály a vagyoni kör jellegére tekintettel nem tartalmaz. Előírja ugyanakkor a jogszabály, hogy az MVH-nak a honlapján nyilvánosságra kell hoznia minden, a kedvezményezettek részére történt ingyenes tulajdonba adással kapcsolatos döntést, megjelölve a nyilvánosság számára az átadott vagyonelemet, a vagyonelemet megszerző kedvezményezettet és az annak kezdeményezésében meghatározott felhasználási célt is. A sajátos kedvezményezett kör – helyi önkormányzat, egyház, egyházi jogi személy, karitatív tevékenységet folytató civil szervezet, közhasznú szervezet – működése, tevékenysége a nyilvánosság számára nyomon követhető, ezért az MVH által nyilvánosságra hozott felhasználási célok megvalósítása a felhasználási céllal érintettek részéről a kedvezményezetteken társadalmilag számon kérhető.

Az MVH-t a kedvezményezettek ingyenes tulajdonba adási kezdeményezései nem kötik, az arról szóló döntést az MVH saját hatáskörben hozza meg, így ha az átadáshoz szükséges feltételek fennállnak, dönthet a kivezetésre szánt állami vagyon tulajdonjogának ingyenes átruházásáról, de a kezdeményezés elutasításáról is, akár a vagyonelem más kedvezményezett részére történő átadása vagy az adott vagyonelemre más kivezetési mód végrehajtása érdekében. A kezdeményezést az MVH-nak el kell utasítania, ha az nem felel meg a jogszabályban előírt követelményeknek vagy a jogosulttal szemben kizáró ok áll fenn.

A kivezetésre szánt állami vagyon tulajdonjogának ingyenes átruházására vonatkozó szabályok második része a Vtv. 42/O. § (2) bekezdés a)–e) pontja szerinti esetekben átadható vagyonelemekre irányadó értékhatárokat, az átadással kapcsolatos eljárási szabályokat és a több jogosult esetén követendő eljárásrendet tartalmazza.

A vagyoni kör jellegére tekintettel – amelyben akár nagyobb számban előfordulhatnak biztosítási körbe objektíve be nem vonható vagyonelemek is –, költséghatékonysági okokból a Vhr. külön rögzíti, hogy az MVH nem köteles biztosítási szerződést kötni a kivezetésre szánt állami vagyonra.

A Vhr. részletesen szabályozza az MNV Zrt. és az MVH közötti együttműködés elveit, az információk, iratok átadásának szabályait, a vagyonelemek tényleges átadásának, birtokba adásának rendjét, államháztartási számviteli rendezésükhöz szükséges intézkedéseket, a vagyonelemekkel kapcsolatosan felmerülő költségek viselésének elveit. A Vhr. rögzíti az MNV Zrt. közreműködői szerepét az MVH rábízott vagyonával kapcsolatos feladatok ellátásában.

Az MNV Zrt. és az MVH közötti vagyonelem átadások, a birtokba adás rendje, a számviteli rendezéshez szükséges intézkedések minden esetben az MNV Zrt. és az MVH rábízott vagyonát érintő rendelkezések, ennek megfelelően

az elszámolásra az államháztartás központi alrendszerére vonatkozó szabályokat kell alkalmazni, elkülönítve az MNV Zrt. és az MVH saját, társasági tulajdonú gazdálkodásától.

Az 5. §-hoz

Az MVH kivezetésre szánt állami vagyonnal kapcsolatos feladatainak ellátására tekintettel a nyilvántartásai hiteles adattartalmának biztosítása érdekében a Vhr. 14. § (10) bekezdése szerinti, a kormányhivatalok, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal, a Magyar Államkincstár, a földmérési és térinformatikai államigazgatási szerv, a céginformációs és az elektronikus cégeljárásban közreműködő szolgálat, valamint a Nemzeti Földügyi Központ együttműködési kötelezettségét és adatszolgáltatási feladatát az MNV Zrt. mellett az MVH-ra is indokolt kiterjeszteni.

A 6. §-hoz

Az MVH kivezetésre szánt állami vagyonnal kapcsolatos nyilvántartási feladatainak ellátása érdekében, valamint a Vtv. 5/C. § (1a) bekezdése szerinti hagyatéki gyűjtemény fogalmára figyelemmel a rendelet kiegészül a hagyatéki gyűjtemény nyilvántartásának speciális szabályaival.

A 7–10. §-hoz

Az MNV Zrt. értékesítési gyakorlatában az elmúlt időszakban előfordult, hogy társasági részesedések EAR-on történő értékesítése esetén rosszhiszemű árverezők olyan módon vettek részt a licitálásban, hogy a vételi ajánlatot a kikiáltási árhoz képest magasra emelve az árverést megnyerjék, de a részesedést ténylegesen nem vásárolták meg, az értékesítési szerződést nem kötötték meg az MNV Zrt.-vel.

Az MNV Zrt. hatékonyabb eszközökkel kíván fellépni a rosszhiszemű licitálási lehetőségek elkerülése, illetve azok mielőbbi, a licitálás lezárását követő rövid időn belüli felmérése érdekében, ezért a módosítás szélesíti az árverésből, illetve értékesítésből kizárt személyi kört annak érdekében, hogy az EAR-ból kizárt árverezővel többségi befolyáson alapuló kapcsolatban álló személyekre is kiterjedjen a kizárás jogkövetkezménye. A fentiekén túl a módosítás megnöveli a kizárás időtartamát, valamint – értékpapírok és társasági részesedések árverése esetén – előírja az árverési biztosíték összegének kiegészítését az árverési biztosíték kiszámításához figyelembe vett arányszám alapulvételével, a legmagasabb érvényes vételi ajánlat összegéből számított összegre, az árverés lezárását követő rövid határidőn belül, tekintettel arra, hogy értékpapírok és társasági részesedések árverése esetén nagy szerepet játszhat az időtényező, az értékesített társaság gazdálkodási helyzete, tulajdonosi intézkedést igénylő ügyei tekintetében. Az árverési biztosíték összegének kiegészítését elmulasztó árverezőre ugyanazok a hátrányos következmények alkalmazandóak, mint a szerződéskötést vagy a vételár megfizetését elmulasztó nyertes árverezőkre. Amennyiben az árverező az árverési biztosíték összegének kiegészítését elmulasztja, azonnal lehetőség nyílik az árverés során a Vhr. 47/M. § (1) bekezdésének alkalmazására vagy ennek hiányában megismételt árverés megtartására.

A 11. §-hoz

A Vtv. 42/O. § (1) bekezdése szerinti jogosultak részére kialakításra kerülő, az ingyenes átadásra felkínált vagyonelemek közzétételére szolgáló felületen a Vhr. 2/S. § (1) bekezdése szerinti, kéthavi rendszerességű közzétételek kezdő időpontja kerül meghatározásra az átmeneti rendelkezések között.

A módosítás a Vtv. 69/E. §-a alapján történő, az MVH induló kivezetésre szánt állami vagyonát képező átadás kapcsán, az átadással érintett vagyonelemek nagy számára tekintettel a későbbi, rendszeres időszakos átadásokhoz képest hosszabb határidőt ír elő a birtokátruházások lefolytatására. Ezen átadás alapján történő birtokátruházást az MNV Zrt. és az MVH egymással egyeztetett ütemezés szerint végzi el, amely egyrészt figyelemmel lesz a közművek felé a fogyasztóváltozással érintett bejelentési kötelezettségre szabott határidőkre, másrészt az MVH kivezetési tevékenysége megkezdésének mielőbbi lehetővé tételére.

A 12–13. §-hoz

Az MNV Zrt. által működtetett EAR-on keresztül lebonyolított értékesítések kapcsán a rosszhiszemű licitálási lehetőségek elkerülése, illetve mielőbbi felmérése érdekében az 5–8. §-ban foglalt rendelkezésekhez kapcsolódó, illetve egyéb, a Vhr.-t érintő pontosító rendelkezések.

A 14–21. §-hoz

Az állami vagyonnal való fenntartható gazdálkodás megteremtése érdekében egyes vagyongazdálkodást érintő törvények módosításáról, valamint egyéb vagyongazdálkodási rendelkezésekről szóló 2021. évi LXXXIV. törvény az MVH kivezetésre szánt állami vagyonnal kapcsolatos feladataira tekintettel módosította a Nemzeti Földalapról szóló 2010. évi LXXXVII. törvényt is, figyelemmel arra, hogy az állam szükségképpen törvényes öröklése útján vagy akár a köztartozás fejében állami tulajdonba kerülő vagyonelemek között a Nemzeti Földügyi Központ tulajdonosi joggyakorlása alá tartozó vagyonelem is érintett lehet. A törvényi szabályozás módosításával összhangban a Nemzeti Földalapba tartozó földrészek hasznosításának részletes szabályairól szóló 262/2010. (XI. 17.) Korm. rendelet és a Nemzeti Földalapról szóló törvény szerinti közös tulajdonosi joggyakorlás alatt álló ingatlanokról szóló 220/2011. (X. 20.) Korm. rendelet eddig csak az MNV Zrt.-vel kapcsolatos együttműködésre vonatkozó rendelkezéseinek kiegészítése szükséges az MVH által 2022. január 1-jétől ellátandó, állami vagyonelemekkel kapcsolatos feladatokra tekintettel.

A 22–25. §-hoz

Az MVH kivezetésre szánt állami vagyonnal kapcsolatos gazdálkodásával összefüggésben az államháztartásra vonatkozó szabályok kiegészítésre kerülnek a kivezetésre szánt állami vagyoni körrel kapcsolatos költségvetési bevételek és költségvetési kiadások elszámolására szolgáló központi kezelésű előirányzatokat kezelő szerv kijelölésével, továbbá az ezeket az előirányzatokat érintő kötelezettségvállalások pénzügyi ellenjegyzésére és utalványozásra jogosult személyek kijelölési szabályaival.

A 26–27. §-hoz

Az MVH-nak az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 100. §-ában megállapított feladataira tekintettel szükséges a rendeletben az MNV Zrt. helyett a feladatokat 2022. január 1-jétől ellátó MVH megjelölése, továbbá ezzel összhangban a rendelet érintett mellékletének pontosítása.

A 28. §-hoz

Az MVH kivezetésre szánt állami vagyonnal kapcsolatos feladataira tekintettel, azok ellátásának támogatása érdekében szükséges a rendelet szerinti adatszolgáltatásokat az MNV Zrt. mellett az MVH részére is biztosítani.

A 29. §-hoz

Az MVH-nak az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 100. §-ában megállapított feladataira tekintettel szükséges a rendeletben az MNV Zrt. helyett a feladatokat 2022. január 1-jétől ellátó MVH megjelölése, a rendelet pontosítása.

A 30. §-hoz

Szükségessé vált a filmalkotások közvetett támogatásának céljából fenntartott letéti számlán gyűjthető összeg mértékéről szóló 439/2016. (XII. 16.) Korm. rendelet aktualizálása, tekintettel az abban meghatározott határidő lejártára.

A 31–33. §-hoz

A rendeletek szerinti többségi állami befolyás alatt álló társaságokra irányadó szabályozások hatályának pontosítása indokolt, – az állam átmeneti tulajdonosi helyzetére tekintettel – a hatály megállapításánál kivételként szükséges kezelni a kivezetésre szánt állami vagyon körébe tartozó gazdasági társaságokat, összhangban a Vtv. 42/P. §-a szerinti, törvényi szabályozási szintű kivételi szabályokkal.

A 34. §-hoz

Hatályba léptető rendelkezés.

A 35. §-hoz

A dohánytermék-kiskereskedelmi tevékenységet folytatók nyilvántartás-vezetési és adatszolgáltatási kötelezettségére, a dohánytermékek árbejelentésére és árközzétételére, az állami adó- és vámhatóság részére szolgáltatandó – személyes adatnak nem minősülő – adatok körére, az adatszolgáltatás módjára és rendszerességére vonatkozó részletes szabályok rendeletben történő megalkotására a jövőben a Szabályozott Tevékenységek Felügyeleti Hatóságának elnöke kap felhatalmazást, az elnöki rendelet 2022. január 1. napján lép tervezetten hatályba. A felhatalmazó rendelkezését adó törvényi szintű jogszabályi környezet változása okán a dohánytermék-kiskereskedelmi tevékenységet folytatók nyilvántartás-vezetési és adatszolgáltatási kötelezettségét jelenleg a dohánytermék-kiskereskedelmi tevékenységet folytatók nyilvántartás-vezetési és adatszolgáltatási kötelezettségéről, valamint a dohánytermékek árbejelentésének és árközzétételének részletes szabályairól szóló 406/2016. (XII. 10.) Korm. rendelet hatályon kívül helyezése vált indokolttá.

V. A Kormány tagjainak rendeleteihez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás

a költségvetési szervnél és köztulajdonban álló gazdasági társaságnál belső ellenőrzési tevékenységet végzők nyilvántartásáról és kötelező szakmai továbbképzéséről, valamint a költségvetési szervek vezetőinek és gazdasági vezetőinek belső kontrollrendszer témájú kötelező továbbképzéséről szóló 22/2019. (XII. 23.) PM rendelet módosításáról szóló 20/2021. (XII. 28.) PM rendelethez

A közigazgatási szabályszegések szankcióiról szóló 2017. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Szankció tv.) szabályai rögzítik a tevékenység végzésétől történő eltiltás általános szabályait. A Szankció tv. ezen közigazgatási szankcióra vonatkozó rendelkezései rögzítik, hogy az eltiltás időtartama – ha törvény vagy kormányrendelet eltérően nem rendelkezik – legfeljebb 45 nap lehet.

Az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Áht.) megteremtette annak lehetőségét, hogy pl. a cselekvőképességet korlátozó vagy kizáró gondnokság hatálya alatt álló személy ne eltiltva legyen a tevékenység végzésétől, hanem belső ellenőri tevékenységet – cselekvőképessége korlátozottsága, hiánya miatt – ne is végezhesen. Emellett az Áht. rögzíti, hogy – többek között – a továbbképzési kötelezettség nemteljesítése miatti nyilvántartásból való törlés esetén egy valótlan adatközlés vagy a nyilvántartásból törlésre okot adó körülmény bejelentésének elmulasztása esetén a tevékenységvégzéstől történő eltiltás időtartama három év legyen.

A módosítás a költségvetési szervnél és köztulajdonban álló gazdasági társaságnál belső ellenőrzési tevékenységet végzők nyilvántartásáról és kötelező szakmai továbbképzéséről, valamint a költségvetési szervek vezetőinek és gazdasági vezetőinek belső kontrollrendszer témájú kötelező továbbképzéséről szóló 22/2019. (XII. 23.) PM rendelet fentebb hivatkozott törvényi rendelkezéseivel teremti meg az összhangot, emellett pontosítja a belső ellenőri tevékenységet végző személy bejelentési kötelezettségét is, ha olyan ok vagy körülmény merül fel, ami a belső ellenőr szabályszerű tevékenységének végzését korlátozza vagy kizárja (különösen ha olyan ok vagy körülmény merül fel, ami miatt tevékenységét már nem végezheti, vagy egyébként a tevékenység végzésétől történő eltiltás hatálya alá tartozna).

A módosítás egyértelműsíti továbbá azt is, hogy ha a belső ellenőr elhalálozik, akkor az államháztartásért felelős miniszter hivatalból intézkedik az elhalálozott belső ellenőr nyilvántartásból történő törléséről. Emellett a módosítás rögzíti azt is, hogy ha a belső ellenőr elhalálozik, akkor az őt foglalkoztató vagy megbízó a nyilvántartásból történő törlést kérelemre – igazgatási szolgáltatási díjfizetési kötelezettség terhe nélkül – is kezdeményezheti az államháztartásért felelős miniszternél.

Az indokolást az Indokolások Tárában – a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés b) pontja alapján – közzé kell tenni.

Az Indokolások Tárát az Igazságügyi Minisztérium szerkeszti.

A szerkesztésért felelős: dr. Salgó László Péter.

A szerkesztőség címe: 1051 Budapest, Nádor utca 22.

Az Indokolások Tára hiteles tartalma elektronikus dokumentumként a <http://www.magyarkozlony.hu> honlapon érhető el.